

man ikke mente, at man af Hensyn til den internationale Stilling kunde gaa med dertil, og den højtærede Kultusminister bemærkede da ogsaa før, at det ikke kunde lade sig gøre, naar vi vilde blive staaende ved Berner-Konventionen, at vedtage noget saadant, som der i og for sig kunde være nogen Rimelighed i at vedtage, og som der ogsaa i Udvalget i Fjor var stærk Stemning for at faa vedtaget, om ikke just i denne Form, saa dog i en lignende Form, idet det kan stille sig saaledes, at Værket simpelt hen ikke kan udkomme paa Dansk, hvis vi vedtage Loven, som den nu foreligger. Oppe i Landstinget blev der som Eksempel draget frem „Corneilles Klokker“, hvortil Forlagsretten for Skandinavien er købt af et stockholmsk Musikforlag. Det har ikke behaget dette Musikfirma at udgive nogen dansk Tekst til denne Musik, og man maa altsaa, naar man vil have Musikken, have den svenske Tekst dertil. Det er i og for sig urimeligt, og, som sagt, jeg synes, man ikke gik Forfatterretten for nær, naar man vedtog Forslaget. Jeg synes i alt Fald, at dette Forslag er Overvejelse værd.

Der var i Fjor i Udvalget meget stærk Stemning for at komme ned fra den ganske vist urimeligt høje Beskyttelsestid paa 50 Aar til 30 Aar, og det blev i Betænkningen henstillet til den højtærede Kultusminister at paalægge Danmarks Repræsentant paa de Møder, som holdtes af de i Berner-Konventionen kontraherende Magter, at søge at faa udvirket, at vi fik Beskyttelsestiden for Originalværker og dermed ogsaa for Oversættelser, hvis dette Lovforslag bliver vedtaget, sat ned til 30 Aar. Dette fandt fuld Tilslutning hos den højtærede Minister, saa vidt jeg erindrer, og jeg vil derfor meget indtrængende lægge den højtærede Minister paa Sinde, at den danske Repræsentant paa disse Møder virkelig søger at opnaa den lempeligere Beskyttelse. Det ser nok ud til, at Bestræbelserne i vore Dage gaa i Retning af den lange Beskyttelsestid paa 50 Aar, saaledes er England, der havde en meget kortere Beskyttelsestid, nu gaaet over til de 50 Aar efter Død, men jeg kunde tænke mig, at denne Bevægelse hænger sammen med, at paa disse Møder af de i Berner-Konventionen kontraherende Mag-

ter er det Forfatternes Interesser, der i særlig Grad hævdes, medens derimod den almindelige Samfundsinteresse ikke er saa godt varetaget der. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister, at Folketingets Udvalgs Henstilling fra i Fjor om at arbejde paa en Nedsættelse af Beskyttelsestiden maa blive tagen til Følge.

Johan Knudsen: Jeg har haft Lejlighed til udførligt og gentagende i dette Ting at præcisere min Stilling til Lovforslaget om en forandret Beskyttelse i den bestaaende Forfatter- og Kunstnerret. Da det foreliggende Lovforslag i alt væsentligt stemmer med det, som Folketinget vedtog i Fjor, kan ogsaa jeg indskrænke mig til faa Bemærkninger. De eneste Forandringer af reel Betydning, der ere foretagne i Landstinget, ere Tilføjelserne til § 14 om, at Aftryk af ganske enkelte tidligere udgivne mindre Digte som Tekst for musikalske Kompositioner ikke skulle betragtes som Krænkelser af Forfatterretten, for saa vidt saadan Benyttelse ikke udtrykkelig er forbudt af den berettigede, og endvidere, at Aftryk af enkelte tidligere udgivne mindre Digte paa Koncertprogrammer samt deres Benyttelse som Tekst ved offentlig Udførelse af musikalske Kompositioner heller ikke ere at betragte som Krænkelser af Forfatterretten. Det vil altsaa sige, at Digterne for Fremtiden skulle kunne væge sig imod, at en hvilken som helst Komponist sætter Musik til deres Digte, og at der kun skal tillades en begrænset Udgivelse af Digte paa Koncertprogrammer. Under Forhandlingerne i Landstinget oplyste det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Brandes), at en entreprenant Komponist og Viseranger paa sine Programmer, der, saa vidt jeg ved, bleve uddelte gratis, havde aftrykt ikke mindre end 36 af Jeppe Aakjærs Digte, altsaa en hel lille Digtsamling. Lige saa rimeligt det er, at en Forfatter maa have Beskyttelse imod at blive en slet Komponists værgeløse Bytte, lige saa selvfølgelig er det, at Forfatteren lider et pekuniært Tab ved, at hans Digte uddeles gratis eller sælges til Fordel for Koncerten. Disse to Tilføjelser slutte sig naturligt til Loven, og der blev heller ikke fra nogen Side i Landstinget gjort noget gældende mod dem, jeg tør